

Köfteci Amca Ve Küçük Bey

– abdulhakim-e · 25 Şubat 2010

Takriben 88'li yıllarında, yatılı öğrenci olduğumuz için bazı hafta sonlarında çarşıya çıkıp hem alışverişimizi yapardık hem de bir hava alırdık. Bir hafta sonu da Üsküdar'a uğradım.Öğrenci işte, her tarafı gezdim. Sonra merkez caminin karşısında Harem'e doğru giden yolda denize hemen yapışık bir halk kütüphanesi vardı(r?).Girişinde küçük bir park, gelen gidenin uğrak yeri idi.Oradaki banklardan birine iliştim.Parkın bir kenarında bacasından narin bir duman tüten köfteci arabasına, açlığımın beni uyarmasıyla dikkatim yöneldi.Sakin bir edayla doğruldum ve köfteci amcaya vardım.Önümde birkaç kişi sırasını bekliyordu.Kibarlığa riayet ederek sıramı bekledim.Sıra bana geldiğinde köfteci,"Buyurun küçük bey sen ne arzu edersin?" diye sordu.Köfteci amcanın İstanbul şivesiyle kibarlığı göz ardı edilecek gibi değildi.Kibarlığı yanında beni cezbeden ,cümlelerinde o güne kadar bana hiç yöneltilmeyen bir ifade vardı."Küçük Bey",sözü olabildiğince duygularımı okşamıştı.Ben artık büyümüşüm,ben de varım gibi duygulara kapıldım.Çok acıkmama rağmen köfteden ziyade onun bu lafı ruhumu doyurdu.Evet Bey olan bendim.Sakalı çıkmış,sigara içen(!),ayakkabı numarası büyümüşbir bey.İki yıl sonra reşit olacaktım.Artın istediğim yere girip çıkabilecektim.Galiba bunlar için seviniyordum bey olmama.Duygularımda tam anlamıyla bir devrim vardı.Köfteci amca, gelişim çağımdan faydalanarak bir devrim yapmıştı bile bile.....

Akşam okuluma vardım.Okulda gün boyu yaşadıklarım beni bırakmıyordu.Zaten ben yaşadıklarımla hep yaşardım;yaşadıklarımı göz önüne getirip değişik acılardan tekrar yaşardım.Köfteci amcanın hoşuma giden sözü,hafta boyunca etkisini sürdürdü.Hafta sonu gelmesini iple çekiyordum artık.Çünkü köfteci amcaya gidip köfte alacaktım.Belki o sözünü(küçük bey) tekrar söyleyecekti bana.Nihayet iki günlük bir tatile daha girdik.Cumartesi sabahı ilk işim Üsküdar'a gitmek oldu.....

Üsküdar'a boşuna gittiğimi yıllar sonra anladım.Yolum Üsküdar'a düşerse bir gün uğrarım köfteci amcaya.Bana çocukluğumu ver hayatın üstü senin olsun demek için.....

abdulhalim eken

25/02/10

d.bakır